

Crònica inauguració Grec

El joc de les cadires

Jordi Bordes

Barcelona

L'Amfiteatre Grec estrena cadires. És una de les sorpreses agradables d'aquesta edició a la muntanya de Montjuïc. En aquests temps convulsos de política judicial i judicialització política el joc de les cadires és incessant. Per exemple, aquest any, per primer cop ocupaven dues dones els seients presidencials amb la presència de l'alcaldeessa Ada Colau i la consellera de Cultura Laura Borràs. Aquest any, a més, la gala (i les altres sessions de l'espectacle inaugural) *El poema de Guilgamesh* (fins dimecres) arrenca a les nou del vespre. Que ningú es pensi que és una nova jugada per a la normalització europea. Simplement és una opció del director Oriol Broggi per incloure el capvespre a l'evolució dramàtica, com ja va fer Peter Brook en el mític *Mahabharata*.

Els focus van guanyant pes amb la foscor i també el vídeo que, projectat sobre la mateixa pedrera de Montjuïc, totalment despullada i sobre la sorra, construeix unes ombres monstruoses en algun dels capítols d'aquest conte ancestral, poema èpic del bressol de la civilització entre el Tigris i l'Eufrates.. El jardí en plena floració superant un altre vespre xafogós, que va refrescant a mesura que avança la nit. Amb la festa de l'arribada de l'estiu, com era habitual. Aquest any, però, amb un endarreriment de 24 hores més (abans de la direcció artística de Ramon Simó el Grec arrencava al voltant de la revetlla de Sant Joan) per evitar la contaminació

Una imatge d'ahir al vespre, amb la inauguració oficial del Grec amb 'El poema de Guilgamesh' ■ JOSEP LOSADA

acústica evident amb el concert de Guns n' Roses de diumenge al vespre a l'estadi, a Montjuïc. Al vespre, els ventalls no cessaven. Amb la foscor i l'èpica ben narrada, es van anar guardant.

L'aire de Peter Brook amb el moviment a càrrec de Marina Mascarell centra la proposta de Broggi

Els actors de La Perla29 han sumat a la seva tradicional sorra i túniques de colors càlids un moviment fimbriant, una proposta magnètica de Marina Mascarell. Oriol Broggi, com ja va fer amb *Bodas de sangre*, disposa que els actors comparteixin personatge, d'una manera tan orgànica com natural. Aquest joc multiplica els tons de veu d'un mateix vers que, en els moments més lírics, van reproduint com un mantra (Màrcia Cisteró, Toni Gomila, Sergi Torrecilla, David Vert i Ernest Villegas). Hi ha molt orientalisme (de nou) en aquesta posada en escena de La Perla29. Com Peter Brook, els actors se serveixen dels elements mínims (canyes, i la música en

directede Yannis Papaidanndu). Són petites aportacions que permeten donar uns certs atractius a un text reiteratiu, vers que troba l'amic en el rival o la civilització en el sexe més primari. Si la inauguració del Grec és la festa d'estiu de la cultura, Broggi també ha volgut que ho fos per a La Perla29. Perquè ha convidat molts col·laboradors per completar alguns secundaris o el treball del cor. Fins i tot, hi actua personal de l'oficina, per compartir el compromís i el gaudi d'aquesta representació. Per això, aquests dies no s'han programat sessions de *Bodas de sangre* a la Biblioteca de Catalunya. Així, actrius com Clara Segura o el mateix cavall poden ca-

valcar sobre el sorral del Grec. Tot és fluid, el capvespre, porta a la nit; la inauguració del Grec, en un mes ple d'activitats escèniques escampades per tota la ciutat (tot i el protagonisme evident de Montjuïc). L'orientalisme quasi contemplatiu d'emular la natura celebrar-la incita a entendre que el canvi de butaques (formal i metafòric) és incessant. L'home ha de saber canalitzar-ho i viure-ho amb un gaudi íntim. Només si les persones, les actituds i les situacions polítiques canvien, poden millorar. D'altra manera, la humanitat seria presa d'un malson, com el de Prometeu o com el de Sísif. Broggi, pausadament, traça un camí al sorral de Montjuïc. ■

Khan apel·la a 'Xenos' a la voluntat d'escoltar

J.B.
BARCELONA

Aquest és el seu darrer solo, avisa. Akram Khan presenta aquest vespre (i fins dijous al Mercat de les Flors) *Xenos*, una coreografia que s'inspira en els soldats colonials indis que es van trobar lluitant en la I Guerra

Mundial. El coreògraf confia en la nova generació, molt més conscient de la implicació de totes les situacions polítiques socials i ecològiques però alhora tem que l'home està perdent la seva capacitat humana.

A *Xenos* (que arrenca amb la seva dansa *kathak*

per anar desenvolupant un moviment carregat d'influències contemporànies) apel·la a la necessitat d'escoltar, a entendre que, a més del que vols saber, també s'ha d'escoltar el que es necessita saber. Khan tem que la tecnologia encarri l'ànima humana. Segons deia en roda de

Akram Khan en aquest solo que s'inspira en els soldats de colònies lluitant en la I Guerra Mundial ■ NICOL VIZIOLI

premsa, els analistes informàtics consideren que només hi ha dues professions que la intel·ligència artificial no podrà substituir: el treball de l'artista i també el dels capellans, perquè una màquina no pot racionalitzar conceptes com ara l'emoció o la fe. Khan, que diu que mira de manera diferent el món des que és pare (els seus fills tenen 3 i 5 anys) continuarà treballant a l'estudi i ballant en peces corals, però vol reduir les gires per poder estar més temps amb la família. Atendre l'escoltar l'ha dut a la família. ■